

תת"ע (ירושלים) 11603-12-24 - איתן אהרון ניר נ' מדינת ישראל

תת"ע (ירושלים) 11603-12-24 - איתן אהרון ניר נ' מדינת ישראל ירושלים

תת"ע (ירושלים) 11603-12-24

איתן אהרון ניר

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[03.04.2025]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 08.01.2025.

2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה שבוצעה ביום 05.12.2024 של חציית קו הפרדה רצוף בניגוד לתקנה 47(ה) (5) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.

3. ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו קנס כספי בסך 1,500 ₪, פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שלושים ימים ושלושה חודשי פסילה על תנאי למשך שלוש שנים. טענות הצדדים

4. לטענת המבקש הוא נעדר מהדיון כיוון שביום הדיון חלה ונבצר ממנו מלהגיע לדיון. המבקש צירף אישור לבקשתו אישור רפואי. בנוסף כפר המבקש במיוחס לו וטען כי מתקיימים כשלים חמורים בדו"ח אשר מקימים עיוות דין כנגדו. 5. המשיבה טענה כי אישור המחלה שצירף המבקש הוצא כחודש לאחר מתן פסק הדין. עוד טענה כי המבקש לא הסביר מדוע לא ביקש לדחות את הדיון, והמתין שלושה חודשים להגשת הבקשה.

דיון והכרעה

6. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

7. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב). התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ); הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.
8. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.
9. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.
- ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:
- "לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".
- קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש
10. ההזמנה לדיון נמסרה למבקש ביום ביצוע העבירה. המבקש טוען כי ביום הדיון לא חש בטוב ומשכך לא התייצב לדיון. האישור הרפואי שצרף המבקש לבקשתו הוצא ביום 30.3.25 כמעט 3 חודשים לאחר הדיון. המבקש לא הוכיח כי מצבו הרפואי ביום הדיון לא אפשר לו להתייצב לדיון או להגיש בקשת דחיה. משלא עשה זאת, אין למבקש להלין אלא על עצמו (השוו 7122/07 טהא חיר נ' מדינת ישראל מיום 15.1.2018).
11. בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדין וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון. האם קיים חשש לעיוות דין
12. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 24.4.2018).
13. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו 27.5.2018).
14. המבקש טען כי ישנם כשלים בהתנהלות השוטר ובדו"ח עצמו בזמן מתן הדו"ח. המבקש סיפק רשימה ארוכה של כשלים לטענתו, אך לא סיפק הוכחות לכך שאכן נגרם לו עיוות דין, ולא הצביע על סיכוי ממשי לשינוי התוצאה. טענות מסוג אלה יש לגבות בראיות ולא לטעון אותם בעלמא.
- לפיכך, אני סבורה כי ייגרם למבקש עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.
- שיהוי בהגשת הבקשה
15. מדובר בבקשה שהוגשה בשיהוי של כשלושה חודשים זאת ללא הסבר מספק, ודי בכך להביא לדחיית הבקשה (השוו עפ"ת 75464-12-19 מעגל שני בע"מ נ' מדינת ישראל מיום 29.1.2020 (לא פורסם))
- לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.
- מזכירות תשלח החלטה לצדדים
- ניתנה היום, ה' ניסן תשפ"ה, 03 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.